

Un număr vechiu 2 lei

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR: **DIMITRIE ALEXANDRESCO**

Decanul Facultății de Drept din Iași, fost Procuror-general la Înalta Curte de Casație

PRIM-REDACTOR: **ION N. CESARESCU**REDACTOR-PROPRIETAR: **I. S. CODREANU****ABONAMENTUL**

Pe an, în România, cu Tabla. . . 45 lei
 6 luni . . . . . 20 „
 3 luni . . . . . 10 „
 Străinătate: 50 lei pe an, 25 pe 6 luni

**Apare de două ori pe săptămână
 sub redacțiunea unui comitet**

Abonamentele se plătesc totdeauna înainte

**Redacția & Administrația
 București, CALEA RAHOVEI**

Lângă Palatul Justiției

TELEFON № 16/98.—

NOU.—A apărut: *Serieri de Drept* vol. I, partea I, de d-l D. N. Comșa, cuprinzând Drept public, constituțional, administrativ și anume: Principiul separațiunii puterilor.—Contenciosul administrativ.—Contenciosul administrativ față de art. 130 din Constituție.—Art. 7 § 5 din Constituție.—Tribunalele și Curțile sunt datoare să nu aplice o lege neconstituțională.—Persoanele morale.—Proiectul de lege din 1904 pentru regularea și consolidarea dreptului concesiionarilor de a exploata petrolul și ozocherita pe proprietățile particulare.—Dacă funcționarii cu retribuțiune supusă la rețineri, puteau obține pensie în virtutea legii din 10 Mai 1890, când nu se dovedea că în fapt, reținerile s'au efectuat.—Proprietatea minelor în legislația Română.—Carierele din Dobrogea sunt proprietatea Statului. Depozit la *Curierul Judiciar*. Preț 8 lei.

— Suplimentul IV din Colecția generală a legilor României pe anii 1911—1913, de d-l C. Hamangiu. Preț 20 lei.

SUMAR

— **Pozițiunea legală a judecătorilor de ocol cu titlul provizoriu, aflați astăzi în funcțiune**, de d-l judecător G. Ionescu-Nica.

JURISPRUDENȚA :

— Curtea de apel Iași s. 1: *Smaranda Apostoleanu cu Elena și G. Georgeacopol* (Creditorul ipotecar nu poate urmări pe cale de poprire arenzile unui imobil constituit dotă, de oarece aceste venituri fiind înstrăinate pe baza unui contract cu titlu oneros, nici un creditor al soției nu le poate urmări înainte de a urmări imobilul însuși);

— Tribunalul Bacău s. I: *Smaranda Apostoleanu cu Elena și G. Georgeacopol* (Conform art. 455 pr. civ. poprirea făcută de un creditor al soției pe veniturile averii dotale, care aparțin soțului, urmează a se invalida, ea neputându-se face decât de creditorii bărbatului și numai pentru porțiunea care ar prisosi peste trebuințele casnice).

Rezumatete Jurisprudenței Curții noastre de Casație

Casație s. I: No. 1: Apel.—Termen.—Opoziție.—Respingerea ei.—De când curge termenul de apel.—Dispoziție aplicabilă atunci când opoziția e făcută de reclamant sau de intimat.—Art. 318 și 319 pr. civilă; **No. 2:** Contestația la Curtea de casație.—Cazurile în care asemenea contestație este admisibilă.

Casație s. II: No. 1: Legea proprietarilor.—Ordonanță de evacuare.—Contestația la executare.—Recurs în casație.—Termen.—Art. 402 pr. civ. și art. 13 l. proprietarilor; **No. 2:** Delapidare.—Diriginte al unui oficiu postal.—Însăreinare ce i s'a dat contra regulamentului.—Existența delictului.—Art. 140 c. pen.; **No. 3:** Pedepse.—Executarea lor.—Inchisoare.—În ce cazuri ea se socotește de la data hotărârii condamnatoare.—Art. 32 c. penal; **No. 4:** Delict silvic.—Flagrant delict.—Proces-verbal.—Semnarea lui de 2 martori.—Art. 78 c. silvic; **No. 5:** Monedă falsificată.—

Punere în circulație.—Elementele delictului.—În ce moment se consideră delictul ca fiind consumat.—Art. 113 c. penal.

Casație s. III: No. 1: Timbru.—Registrul comercial.—Prezentarea lor la cererea agentului fiscal.—Registru cu foile albe.—Contravenție.—Art. 85 l. timbrului; **No. 2:** Licențe.—Vânzare de băuturi spirtoase fără brevet.—Contravenție.—Lipsa intenției de fraudă.—Existența contravențiunii.—Art. 38 l. băut. spirtoase; **No. 3:** Contencios administrativ.—Inspector domeniul cu o vechime mai mare de 3 ani.—Înlocuirea lui, fără să existe un raport motivat al Ministrului.—Admiterea recursului.—Art. 51 l. organiz. Minist. Domeniilor și art. 5 al. f și 63 al. 9 l. Curții de casație.

Pozițiunea legală a judecătorilor de ocol cu titlul provizoriu, aflați astăzi în funcțiune.**I**

În *Curierul Judiciar* No. 20 din 10 Martie 1913 «Un magistrat» propune Domnului Ministru de justiție «Câteva îmbunătățiri necesare justiției». Printre aceste îmbunătățiri este una trecută sub No. 2, care se referă la judecătoria de ocol cu titlul provizoriu.

Autorul propunerilor zice: «O pătrime din numărul total al judecătorilor de ocol, au o condițiune diferită de a celorlalți, nefiind inamovibili și având un salariu cu 170 lei lunar mai puțin ca ceilalți, aceștia sunt așa numiți judecători provizori, cari deși îndeplinesc toate condițiunile de a fi egali cu cei definitivi, stau câte doi, trei și chiar patru ani, în această situație, care nu este nici în spiritul legii judecătorilor de ocol, care nu a voit să creeze două clase de judecători, nici folositoare bunei administrații a justiției, acest magistrat neputând avea o situație independentă, de oamenii politici, de marii proprietari dela țară, de avocații influenți etc. Se impune deci, ca această anomalie să fie îndreptată».

Propunerile ce face pentru îndreptarea acestei

anomalii nu le discut, căci nu sunt o consecință logică a celor afirmate mai sus.

Țin însă să arăt că autorul propunerilor *greșite* când afirmă că judecătorii cu titlul provizoriu nu sunt inamovibili, deși sunt în condițiunile legii.

Ca bine cunoscător al legilor de organizare judecătorească, afirm că: *toți judecătorii de ocol intitulăți definitiv sau provizori și aflați în condițiunile art. 11 și 13 al. 1 legea jud. ocoale, sunt, fără excepție, inamovibili și au dreptul la onorariul lunar de 520 lei.*

Această afirmare voi demonstra-o prin studiul legii judecătorilor de ocoale din 1907 și a legii de organizare judecătorească din 1909.

Prin legea pentru judecătorii de ocoale, din 30 Decembrie 1907, și prin modificările din anul 1909 aduse unor dispozițiuni din legea de organizare judecătorească, s'a urmărit (căutat) ca pe lângă inamovibilitate, să se asigure magistratilor și o situațiune materială mai bună ca în trecut, căutându-se a se «remunera cât se va putea mai bine serviciile lor, pentru ca fie-care să se mulțumească cu funcțiunea ce ocupă și să nu mai aspire la nici o înaintare». (Expunerea de motive a legii jud. de ocoale).

Ca urmare a acestei tendinți s'a înscris în legea judecătorilor de ocoale art. 17: «Judecătorii de ocoale sunt asimilați în privința ierarhiei și a onorariilor cu judecătorii de tribunale», iar în legea de organizare judecătorească, modificată la anul 1909, s'a înscris art. 131: *Sunt și devin inamovibili judecătorii de ocoale în condițiunile prevăzute în legea pentru judecătorii de ocoale.*

Cari sunt condițiunile cerute de art. 131 din legea org. jud. ca să devii inamovibil? Sunt cele prevăzute de art. 11 l. jud. ocoale, care zice:

«Pentru a fi numit în funcțiunea de judecător de ocol este necesar:

- 1) A întruni condițiunile generale de admisibilitate în funcțiunile judecătorești;
- 2) A avea vârsta de 28 ani impliniți;
- 3) A poseda titlul de doctor sau licențiat în drept;
- 4) A fi trecut cu succes examenul de capacitate;
- 5) A fi îndeplinit în mod conștiincios sarcina de stagiar pe lângă o judecătorie de ocol cel puțin doi ani;

Condițiunea de stagiu poate fi înlocuită cu exercițiul efectiv al profesiunii de avocat în timp de cel puțin patru ani pe lângă tribunale și Curți de apel;

Dovada exercițiului efectiv se va face cu atestațiuni motivate date de autoritățile judecătorești pe lângă care s'a exercitat avocatura;

6) A nu fi înrudit până la al 4-lea grad inclusiv cu persoane din ocolul respectiv și de a nu avea proprietate rurală în același ocol.

Ministerul de justiție va culege prin membrii comisiei disciplinare informațiunile necesare referitoare la moralitatea candidaților.

Așa dar, conform art. 131 leg. org. judecătorești, toți judecătorii aflați în condițiunile art. 11 l. j. de ocoale sunt de drept inamovibili și pe baza art. 17 l. jud. de ocoale au dreptul la onorariul prevăzut de art. 224 l. org. jud., adică la 520 lei lunar.

Pentru o complectă lămurire a chestiunii voi arăta cum se fac numirile în magistratură.

Și înainte și după anul 1907 numirile în magistratură s'au făcut de ministrul de justiție, însă *înainte* de anul 1907, la făcerea numirilor, «voința ministrului singură avea să hotărească, voința neîngrădită de nici o măsură legală, dar expusă influențelor și stăruințelor de tot felul» (Exp. de motive leg. org. jud.), iar *după* anul 1907, numirile trebuie să se facă după voința sau prevederile legii, independent de voința ministrului de justiție.

Înainte de anul 1907, «legea» era ministrul; după anul 1907, ministrul de justiție este numai un executor al legii.

Ca urmare a acestei schimbări s'a înscris în legea de organizare judecătorească art. 96, care zice: «Numirile în magistratură se vor face după ordinea clasificării în tabloul definitiv de candidații admiși la examen, afară numai dacă pentru motive bine cuvântate și anume arătate, cu avizul conform al consiliului superior al magistraturii, nu va fi decis altfel» și art. 24 din regulamentul acestei legi:

«În cazul articolului 96 din lege, se va constata printr'un proces-verbal semnat de membrii Consiliului superior al magistraturii, motivele pentru cari numirea nu s'a făcut după ordinea clasificării în tabloul definitiv de candidații admiși la examen».

Prin urmare, în caz de loc vacant, ministrul de justiție trebuie să numească, fără să aibă drept de alegere, pe candidatul care vine la rând pe tabloul definitiv și fără să mai aibă nevoie de avizul consiliului superior al magistraturii.

Ministrul nu are alt drept, făcând numirile de cât să facă decretul de numire celui ce vine la rând după tabloul definitiv de candidați, neputând să zică: «pe X îl numesc definitiv, iar pe Z îl numesc provizor» și nici să adauge la cuvântul «judecător» vre-un atribut neprevăzut de lege. Ministrul de justiție în acest caz nu mai poate să vrea, ci trebuie să execute ce zice legea, pentru că numai așa se poate înlătura arbitrarul.

În art. 96 l. org. jud. am văzut însă că ministrul poate exclude un candidat de la numire în ordinea clasificării «pentru motive binecuvântate și anume arătate, cu avizul conform al consiliului superior al magistraturii». Ce înseamnă aceasta? Am văzut că art. 11 l. j. o. printre alte condițiuni cerute «candidaților» pune și condițiunea de moralitate, zicând: «Ministrul de justiție va culege prin membrii comisiei disciplinare informațiunile necesare referitoare la moralitatea candidaților» iar art. 94 l. org. jud. zice:

„Ministrul de justiție în urma informațiunilor culese asupra moralității candidaților la examenul de capacitate, cu avizul Comisiei examinatoare, este în drept de a respinge dela examen pe acei care nu prezintă îndestulătoare garanții de moralitate sau nu ar întruni celelalte condițiuni impuse de lege» și art. 6 regul. legii org. judecătorești zice: «Ministerul examinează actele candidaților, formează liste separate pentru fiecare categorie de candidați ale căror acte sunt găsite în regulă și după îndeplinirea cerințelor art. 94 din lege asupra moralității candidaților, înaintează președintelui Comisiei examinatoare listele de cei admiși la examen, împreună cu cererile și actele lor.

Cei respinși de la examen, cu avizul comisiei examinatoare, conform art. 94 din lege, vor fi cuprinși într'un anumit proces verbal care se va aduce la cunoștința celor interesați.

Din aceste articole rezultă dar că motivele «binecuvântate» pentru care ministrul de justiție, cu avizul conform al consiliului superior al magistraturii sau al comisiei examinatoare, poate exclude

de la numire sau examen pe candidați, sunt numai cele de moralitate.

Tot din aceste articole rezultă că: 1) admiterea candidatului a depune examenul de capacitate și înscrierea lui pe tabloul definitiv al candidaților reușiți la examenul de capacitate, este o dovadă că, candidatul întrunește toate condițiunile cerute de lege spre a fi numit judecător; 2) că numai într'un singur caz poate fi exclus un candidat de la numire în ordinea clasificării, atunci când în intervalul de la înscrierea pe tabloul definitiv și până la venirea rândului la numire, candidatul ar fi pierdut condițiunea moralității. Excluderea însă nu o face ministerul fără avizul Consiliului superior al magistraturii și «procesul-verbal de excludere» trebuie adus la cunoștința celui interesat; 3) că toate numirile făcute de ministru dintre candidații înscriși pe tabloul definitiv al candidaților reușiți la examenul de capacitate sunt definitive, independente de voința ministrului de justiție; 4) că odată cu numirea, candidații în condițiunile legii, dobândesc de drept de la lege, și inamovibilitatea, conform art. 131 legea org. judecătorească; 5) că situația magistraților o determină și o garantează legea iar nu ministrul de justiție, indiferent de atribuțiile arbitrare și ilegale ce ministrul de justiție ar alătura la facerea numirilor, cuvântului «judecător»; 6) că legea nu creiază decât o singură categorie de judecători: definitivi și inamovibili.

Deci, toți judecătorii de ocol numiți în funcțiune în condițiunile art. 11 legea jud. ocoale, mai cu seamă după punerea în aplicare a legii de organizare judecătorească modificată în anul 1909, sunt de drept de la numire inamovibili, fără a fi nevoie pentru dobândirea inamovibilității de vre-o formalitate, ca confirmarea, prin consecință, toți judecătorii de ocol, cu ori-ce titlu s'ar afla ei astăzi în funcțiune, au dreptul la onorariul lunar de 520 lei.

Inchei această primă parte a studiului relativ la situațiunea judecătorilor de ocol, repetând art. 131 legea org. jud. din 1909: «Sunt și devin inamovibili judecătorii de ocoale în condițiunile prevăzute în legea judecătoriiilor de ocoale»; cuvântul «sunt» însemnând confirmarea inamovibilității judecătorilor de ocoale găsiți în funcțiune și în condițiunile legii jud. de ocoale, la punerea

în aplicare a legii de organizare judecătorească, iar cuvântul «*devin*» însemnând că în viitor, toate numirile ca judecători de ocol a candidaților în condițiunile legii judecătorilor de ocoale (art. 11) sunt definitive și atrage după ele și inamovibilitatea. (A se corobora art. 131 cu art. 128, 129, 130 și 132 legea organizării judecătorești).

II

Judecătorii de Ocol cu titlu provizor.

Ce trebuie să înțelegem, propriu zis, prin judecătorii de ocol cu titlu provizor?

Se știe că ori de câte ori printr'o lege nouă se schimbă o stare de lucruri existentă, pentru a se putea aplica și înlesni aplicarea legii nouă, se prevăd în ea (în legea nouă) totdeauna niște dispozițiuni numite «*tranzitorii*» cari formează puntea de trecere de la vechea la nouă starea de lucruri creată, și cari «*dispozițiuni tranzitorii*» fiind excepționale și ursite ca cu timpul să rămână literă moartă, sunt de strictă interpretare.

Ast-fel de dispozițiuni tranzitorii s'au prevăzut și în legea judecătorilor de ocoale, de la 1907, și în legea de organizare judecătorească din 1909.

În legea judecătorilor de ocoale se găsește o excepțiune transitorie pentru cazul când nu s'ar găsi la punerea în aplicare a legii, candidații în condițiunile art. 11 legea jud. de ocoale pentru funcțiunea de judecător de ocol.

Această excepțiune este prevăzută de art. 13 legea judecătorilor de ocoale, care este așa fel redactat încât înlătură posibilitatea oricărei discuțiuni asupra rolului său absolut tranzitoriu și asupra timpului și cazului în care și-a avut aplicarea, căci astăzi, ne mai avându-și aplicarea, a rămas literă moartă.

Art. 13 l. j. o. zice: «*Deocamdată, la punerea în aplicațiune a legii, și numai în lipsă de candidați intrunind condițiunile acestea* (art. 11), *se vor putea numi judecători de ocoale dintre: cei ce au mai exercitat asemenea funcțiune timp de cel puțin doi ani, și au vârsta de 28 ani împliniți; foștii și actualii judecători de tribunale cari vor avea vârsta de 28 ani împliniți și un stagiu în magistratură de cel puțin cinci ani.*

Vor putea fi numiți de asemenea judecători de ocoale, însă cu titlu provizoriu și până la com-

plectarea locurilor cu titulari cari să întrunească toate condițiunile de admisibilitate, dintre: foștii judecători de ocoale, foștii și actualii judecători de tribunale cari nu vor avea stagiul cerut mai sus de cinci ani de zile în magistratură, foștii și actualii supleanți de tribunale, foștii și actualii procurori și substituiți, foștii și actualii ajutoari de judecători, cari vor fi având cel puțin doi ani de vechime, precum și dintre grefierii și ajutorii grefierilor curților de apel care au un stagiul de cel puțin patru ani.

Toți aceștia vor trebui să aiba titlul de doctor sau de licențiat în drept.

Judecătorii de ocoale numiți astfel provizoriu nu se bucură de stabilitatea celor definitivi și primesc ca onorarii lunare, pe lângă diurna de 132 lei, suma de 350 lei.

Trecând cu succes examenul de capacitate, ei vor putea fi numiți definitiv.

Din studiul acestui articol tranzitoriu, astăzi fără aplicare, rezultă:

1) Că, numai în lipsa de candidați în condițiunile art. 11 l. j. o. se puteau numi: a) *judecători definitivi*, cu dispensă de examen de capacitate, când candidații aveau un anumit stagiul în magistratură, și b) *judecători cu titlu provizoriu*, când candidații nu îndeplineau nici condițiunea examenului de capacitate, nici a stagiului în magistratură;

2) Că numai *judecătorii cu titlu provizoriu* care la numire nu îndeplineau nici condițiunea examenului de capacitate, nici condițiunea stagiului în magistratură, *au fost plătiți după lege cu suma de 350 lei lunar.*

Acestor judecători de ocol cu titlu provizor li s'a impus, pentru a-și menține funcțiunea, să treacă examenul de capacitate, prin care dobândeau definitivatul și inamovibilitatea.

Astăzi această unică excepție transitorie, a judecătorilor de ocol cu titlu provizoriu «*numai pentru cazul de lipsă de candidați intrunind condițiunile art. 11 l. j. o.*» nu-și mai are aplicarea pentru că „*magistrații-stagiari*“ garantează cu prisosință nu ne va mai fi «*lipsă*» de candidați în condițiunile legii la funcțiunea de judecător de ocol.

Judecătorii de ocol cu titlu provizoriu, prevăzuți de art. 13 al. 2 l. j. o., au dispărut odată cu dispariția «*lipsei de candidați în condițiunile legii*»

III

Judecătorii de Ocol provizorii-inamovibili?!

În afară de clasa legală a judecătorilor de ocol definitivi și inamovibili, singura clasă de judecători de ocol creată și recunoscută de legea judecătorilor de ocoale, judecători cari îndeplinesc toate condițiunile art. 11 l. j. oc., mai există o clasă de judecători de ocol, cari îndeplinesc *absolut* toate condițiunile îndeplinite de judecătorii de ocol definitivi, dar cari, fără nici o justificare legală, sunt intitulați «judecători de ocol cu titlul provizoriu» și plătiți ca foștii judecători de tranzițiune, cu titlul provizoriu, adică cu 350 lei în loc de 520 lei lunar.

De unde și cum au apărut acești judecători cu titlu provizoriu, cari au o situație echivocă, constituind în acelaș timp un «non sens», întrucât văzurăm în prima parte a studiului, că sunt inamovibili?

Am văzut mai sus că toți judecătorii de ocol îndeplind la numire condițiunile art. 11 l. j. oc. independent de voința ministrului de justiție, odată cu numirea dobândesc și inamovibilitatea, pe care le-o acordă și garantează legea de organizare judecătorească prin art. 131, după ce mai întâi legea judecătorilor de ocoale prin art. 17 le asigură gradul ierarhic și onorariul. S'ar putea contesta inamovibilitatea acestor judecători cu titlul provizoriu? Cred că nu, ori câtă sofistică am întrebuința în interpretarea legii de organizare judecătorească și a legii judecătorilor de ocoale.

Legea judecătorilor de ocoale nicăeri nu vorbește de clasificări de judecători în: «definitivi și provizori» și despre «confirmări» de judecători provizori. Art. 13 l. j. oc. nu mai contează.

Legea judecătorilor de ocoale vorbește numai de «numire», iar legea de organizare judecătorească arată numai «cum se fac numirile» fără a distinge vre-o diferențiere de clase între judecătorii de ocol.

Art. 11 l. j. oc. zice «Pentru a fi numit în funcțiunea de judecător de ocol...»; art. 96 l. org. jud. zice: «Numirile în magistratură se vor face...»; art. 95 leg. org. jud. zice: «...păstrează dreptul de a fi numiți în ordinea clasificării...»; art. 21 regul. l. org. jud. zice: «.....motivele pentru care numirea nu s'a făcut în ordinea clasificării...», etc. În fine, toată legea jud. de ocoale și de org.

judecătorească, nu vorbește de cât de „numire“ fără să se pomenească undeva că numirile judecătorilor de ocol în condițiunile legii pot fi de mai multe feluri și cu titluri diferite. Când este evident că legea nu creiază de cât judecători de ocol definitivi și inamovibili, existența judecătorilor de ocol cu titlul provizor nu se poate justifica de cât prin „arbitrar“, pe care legea l'a avut în vedere și a căutat să-l înlăture.

IV

Confirmările

Se știe că actualii judecători de ocol provizori, pentru a li se recunoaște drepturile la onorariul legal și a fi declarați definitivi, trebuie să fie «confirmați».

Ce trebuie să înțelegem prin «confirmare».

Legea judecătorilor de ocoale nu vorbește nimic.

Pentru a găsi cuvântul «confirmare» și înțelesul ce trebuie să-i dăm, trebuie să mergem la legea de organizare judecătorească. În această lege sub capitolul IV «Judecătorii, procurorii și președinții tribunalelor» găsim art. 99: «Judecătorii și procurorii de tribunale în funcțiune la punerea legii în aplicare, și cari se vor fi distins în îndeplinirea funcțiunii lor, vor putea fi *confirmați* în posturile ce ocupă, deși n'ar avea vârsta de 28 ani și fără să mai fi trecut examenul de capacitate».

Art. 130: «*Devin inamovibili* inspectorii judecătorești care vor fi *numiți* sau *confirmați* în funcțiunile lor după punerea în aplicare a prezentei legi»;

Art. 76: «*Confirmarea* magistraților, pentru a deveni inamovibili, nu se poate face de cât cu avizul conform al consiliului superior al magistraturii».

Desbaterile Camerii deputaților la art. 76 zic: «D. B. Păltineanu: Ce înțelege D. ministru prin al. I: *Confirmarea* magistraților pentru a deveni inamovibili nu se poate face de cât cu avizul conform al Consiliului superior al magistraturii? Înțelege ca acest consiliu, în afară de formarea tabloului din care ministrul va alege, mai dă încă un nou aviz, la *confirmare*? — D. T. Stelian min. justiții: Nu, este vorba numai de magistrații în funcțiune la punerea în aplicare a legii și cari

au trebuință, pentru ca să devină inamovibili, de a fi *confirmați* din nou în funcțiunile lor; ei nu vor dobândi inamovibilitatea de cât dacă vor fi *confirmați* în funcțiune, conform legii celei noi. Pentru aceasta este trebuință neapărat de avizul conform al consiliului superior al magistraturii. Acesta este sensul articolului. — D. B. Pált. — Am înțeles. Dacă acesta este sistemul legii, pe cât putem să-l aprobăm, zic că este bine. — D. T. St. m. just.: Nu făceam nimic dacă lăsam în mâna ministrului să-i facă tot el inamovibili. — D. B. P. — *Este un fel de dispoziție transitorie*. D. T. St. m. just. — **Da.** — D. B. Pált.: Atunci să-mi dai dreptate, de ce nu înțelegeam eu, fiindcă dispozițiunile transitorii se pun de obicei la urma legii. — Rămâne dar înțeles că pe viitor Consiliul superior (al magistraturii) nu va avea de cât facerea tabloului și incolo nimic, nici o altă formalitate. — Iată un singur punct în care am înțeles pe d. ministru și cred că m'a înțeles și D-lui pe mine.

D. T. St. m. just.: Facem progrese pe zi ce trece.

Ce rezultă din aceste articole și debateri parlamentare?: 1) *Că prin «confirmare» trebuie să înțelegem o «dispozițiune transitorie», necesară pentru punerea în aplicare a modificărilor aduse în anul 1909 legii de organizare judecătorească, prin care s'a întins inamovibilitatea la întreaga magistratură;*

2) *Că această «confirmare» privea numai pe judecătorii, procurorii de tribunale și inspectorii judecătorești, cari se aflau în funcțiune la punerea în aplicare a modificărilor legii de org. judecătorească și cari îndeplineau condițiunile cerute de această lege;* 3) *Că odată epoca de tranziție trecută, această «confirmare» nu-și mai are aplicare, intru cât toți magistrații numiți în funcțiune după punerea în aplicare a actualei legi de organizare judecătorească sunt de drept, de la numire, inamovibili.*

Dar judecătorii de ocol în condițiunile legii judecătorilor de ocoale, aflați în funcțiune la punerea în aplicare a legii de organizare judecătorească din anul 1909, aveau nevoie de «confirmare» spre a deveni inamovibili?

Răspundem categoric: nu. Legea org. jud. prin

art. 131 recunoaște pe judecătorii de ocol, aflați în funcțiune, ca și pe membrii Curții de Casație și Curților de Apel și pe Președinții de tribunale, (art. 128 l. org. jud.) că *«sunt inamovibili»* și-i dispensează de orice formalitate pentru această recunoaștere a inamovibilității. Pentru judecătorii de ocol numiți în funcțiune după anul 1909, nu mai incape nici o discuțiune că ei *«devin»* inamovibili de la numire. «Confirmările» deci, ca și «provizoratul» nu-și au locul în legea judecătorilor de ocoale, după care toți judecătorii de ocol sunt definitivi și inamovibili și au dreptul la onorariul de 520 lei lunar.

Cu titlul de discuție, admițând provizoratul și confirmarea, se pune întrebarea; *Cum ar trebui să se facă confirmările?*

Dacă confirmările sunt formalitățile prin cari, după depunerea examenului de capacitate, se acordă magistraților cu titlul provizoriu, o avansare sau dacă aceste confirmări echivalează cu o numire definitivă, atunci ele ar trebui să se facă, ca și numirile, în ordinea de clasificare a examenului de capacitate, indiferent că cel care urmează pe tabloul definitiv al candidaților la numire, se numește pentru prima oară în funcțiune sau se găsește în funcțiune cu titlul provizoriu. După această normă numirile și confirmările s'ar succede în ordinea naturală a clasificărilor și s'ar înlătura «arbitrarul» confirmărilor obișnuite, arbitrar care constituie o cauză de nemulțumire din ce în ce mai pronunțată, în sânul magistraturii.

«Provizoratul» și «confirmările» care se fac fără nici o normă sunt mijloacele prin care s'a reîntronat în parte, la numirile în magistratură «voința ministrului expusă influențelor și stăruințelor de tot felul» după cum se exprimă legiuitorul în expunerea de motive a legii de org. judecătorească.

Goana după «confirmare» și felul cum se fac „confirmările“, constituiesc o scădere a prestigiului magistraturii și stabilesc «convingerea» că confirmările nu sunt rezultatul muncii și meritului magistraților.

Concluziune: Din cele arătate mai sus rezultă: 1) că provizoratul și confirmările sunt în afară de lege; 2) Că singura propunere ce se poate face pentru îmbunătățirea soartei judecătorilor de

ocol cu titlul provizoriu, în funcțiune, este de a li se aplica legea Judecătorilor de Ocoale, recunoscându-li-se situațiunea legală și dându-li-se onorariul legal de 520 lei lunar, la care au drept, și 3) că în viitor să nu se mai numească judecători cu titlul provizor.

«Provizoratul» și «confirmările» cu urmăriile lor, trebuie să dispară.

G. IONESCU-NICA

Judecător
Cușmiru-Mehedinti

CURTEA DE APEL IAȘI SECȚIUNEA I

Audiența dela 8 Martie 1913

Președenția d-lui I. TH. BURADA, prim-președinte

Decizia civilă No. 28

Smaranda Apostoleanu cu soții Elena și G. Georgeacopol

Poprire.—Creditor ipotecar. — Dacă creditorul ipotecar poate urmări separat veniturile imobilului ipotecat devenit dotal, mai înainte de a urmări însuși imobilul.

Din moment ce creditorul nu scoate în vânzare imobilul ipotecat, el nu poate urmări pe cale de poprire arenzile aceluia imobil constituit dotă, de oarece aceste venituri fiind înstrăinate pe baza unui contract cu titlu oneros, nici un creditor al soției nu le poate urmări sau popri separat, cât timp nu pune în executare dreptul său de creditor ipotecar ce implică urmărirea imobilului însuși.

Curtea,

Ascultând pe d-l avocat Leon Sachelarie din partea apelantei; și

Ped-l avocat M. B. Cantacuzino din partea intimaților.

Deliberând,

Având în vedere apelul declarat de d-l avocat Leon Sachelarie, în numele Smarandei Apostoleanu, contra sentinței civile a tribunalului Bacău, secția I, No. 400 din 20 Septembrie 1912, prin care se admite contestația făcută de G. Georgeacopol personal în calitate de uzufructuar al averii dotale a soției sale Elena Georgeacopol și ca procurator al acesteia, și se invalidează poprirea efectuată de corpul portăreilor aceluia tribunal, prin procesul verbal din 18 August 1912, după cererea Smarandei Apostoleanu asupra arenzei moșiei Glodurile și se acordă contestatorilor 100 lei cheltueli;

Având în vedere actele dela dosarul cauzei, cele prezentate în original înaintea Curței și susținerile părților atât orale, cât și cele scrise în rezumat, la cari s'a referit apelanta;

Având în vedere că din toate acestea rezultă în fapt următoarele: Incetând din viață Themistocle Hanutz și mai târziu alți doi copii ai acestuia, Constantin și Olga Hanutz, ceilalți copii și mama lor, comostenitori în averea rămasă, prin o convențiune din anul 1911, intitulată «act de aranjament de familie și împărțeață», împart între ei bunurile moștenite și între alți dispozițiuni convin ca moșia Glodurile să rămână în coproprietatea a trei din părți: Elena Georgeacopol, născută Hanutz, Eutalia Hanutz și Miltiade Hanutz. Aceștia se îndatorează față de mama lor, comostenitoare și în plină proprietate a unei porțiuni din averea celor doi, fii decedați, să-i plătească în completarea părții sale și o sultă de 20 000 lei, creanță pentru care s'a luat în-

scripția convenită; că doi din coproprietarii moșiei Gloduri și anume Miltiade Hanutz și Eutalia Hanutz vând părțile lor indivize Smarandei Apostoleanu impunând cumpărătoarei sarcina de a plăti partea aferentă lor din sulta către mama lor. Aproximativ în același timp și Maria Th. Hanutz, mama, cedează Smarandei Apostoleanu întreaga creanță de 20.000 lei, sulta ce trebuia să se plătească de către cei trei coproprietari ai moșiei Glodurile cesiune ce-a avut ca urmare să stingă creanța cedată în proporție de $\frac{2}{3}$ prin confuziune și să o reducă numai la o treime, ce s'ar mai datora de către Elena Georgeacopol rămasă proprietară pe $\frac{1}{3}$ din moșia ipotecată. Pe baza creanței cedată redusă la suma de 6 666 lei și 66 bani Smaranda Apostoleanu a făcut poprire în mâinile arendașului porțiunii de moșie venită în lotul Elenei Georgeacopol asupra câștirilor datorite, în contra acestei popriri făcându-se contestație de către Gh. Georgeacopol, ca soțul dotal cu drepturi asupra veniturilor și ca procurator al soției sale, tribunalul de Bacău a pronunțat hotărârea No. 400, ce invalidează poprirea și asupra căreia s'a declarat apelul pus în discuția Curței;

Având în vedere că Smaranda Apostoleanu fiind creditoare cu suma de 6666 lei și 66 bani cu privilegiu înscris asupra moșiei Gloduri venită în lotul Elenei Georgeacopol are dreptul de a urmări imobilul în orice mână s'ar afla, iar pe de altă parte ar avea drept de preferință când s'ar găsi în concurență cu alți creditori și că de aceste prerogative se poate folosi valorificând dreptul său de ipotecă, adică punând în urmărire imobilul grevat;

Având în vedere că deși este adevărat că prin faptul împărțelii între comostenitorii defunctului Themistocle Hanutz a averii rămasă pe urma acestuia și a celorlalți doi fii defuncți, partea din moșia Gloduri venită în proprietatea Elenei Georgeacopol se consideră ca și cum dela deschiderea succesiunii a rămas în proprietatea sa prin efectele declarative ale partajului și a trecut grevată cu sarcina privilegiului înscris al sulței, însă nu se poate susține, după cum face apelanta, că ipotecă se întinde și asupra arenzilor imobilului Chiriile și arenzile sunt fructe civile, sunt mobile și lucrurile mobile nu se pot ipoteca, deci nici nu se poate argumenta că soțul Elenei Georgeacopol nu s'ar putea folosi de veniturile dotale, decât numai după ce sulta ar fi achitată și că privilegiul ar prima dreptul soțului chiar când se urmăresc numai veniturile fără a se urmări imobilul, de oarece abia s'ar putea pune chestiunea dacă veniturile adunate și consemnate conform art. 518 pr. civilă după ce imobilul s'a pus în urmărire, urmează să fie atribuite exclusiv creditorului ipotecar sau trebuie împărțite proporțional între toți creditorii;

Debitorii ipotecar rămâne proprietar al imobilului, dânsul îl administrează, se folosește de el, îl poate chiar înstrăina în întregime sau numai veniturile; toate aceste acte însă, când prin ele se trece măsura unui act de administrație ce de ordin se face de un proprietar, nu pot fi opuse creditorului ipotecar când acesta își valorifică dreptul său de ipotecă, adică pune în urmărire imobilul ipotecat; ele cad sau sunt reduse când se socoteste că prin ele creditorul va fi prejudiciat;

Așa că nu poate fi vorba de anularea urmăririi veniturilor «de plano» după cum s'a susținat de contestator la prima instanță, pentru rezonul că nu ar exista vre-un raport între creditoarea Smaranda Apostoleanu și Gh. Georgeacopol, soțul uzufructuar și administrator al bunurilor dotale, și nici pentru motivul că imobilul fiind dotal, veniturile ar aparține soțului. Faptul că contractul de arendă ai moșiei Glodurile, proprietatea Elenei Georgeacopol, grevată de ipotecă, s'a încheiat între Gh. Georgeacopol ca soț dotal și Haim Weinbach nu poate avea putere a împiedica sesizarea veniturilor, când imobilul însuși este pus în urmărire; iar contractul

total, deși cu dată anterioară luării inscripțiunii privilegiului, nu poate fi opus cu succes, căci dota fiind constituită asupra unor bunuri indivize și viitoare, prin efectele declarative ale partajului, proprietatea se consideră câștigată dela deschiderea succesiunii, cu sarcinile ce le grevează; deci, nu aceste motive pot să împiedice sesizarea veniturilor imobilului ipotecat ci un alt motiv și anume, acela că creditorul ipotecat a luat o altă cale decât aceea ce legea îi pune la dispoziție pentru a-și valorifica dreptul său de privilegiu. Creanța unei sumi și gajul special (ipoteca privilegiului) ce garantează plata acelei sumi, sunt două raporturi juridice deosebite: cea dintâi este o obligațiune personală și cel de-al doilea este un drept real, ce afectează în mod special un imobil la plata sumei datorite; acestui drept de gaj special legea îi dă o sumă de urmărire și numai când creditorul valorifică dreptul său de ipotecă se poate folosi de toate prerogativele lui; așa, el poate urmări imobilul în orice mână s'ar găsi, are preferință față cu ceilalți creditori, face să cadă toate actele relative la imobil, prin care s'ar aduce prejudiciu și i-ar diminua acoperirea creanței sale. Obligația personală și dreptul real sunt distincte și se pun în evidență când debitorul a înstrăinat imobilul ipotecat; în acest caz creditorul urmărește pe debitor pentru plata creanței și pe deținătorul imobilului pentru expropriere. Creditorul unei sumi cu un drept de gaj special, nu a pierdut gajul general, ce-l are orice creditor; legea nu oprește pe creditorul ipotecat să urmărească și o altă avere a debitorului, chiar veniturile imobilului ipotecat, în acest caz însă vine ca creditor chirografar în concurs cu ceilalți creditori, ca și cum dreptul de ipotecă nici n'ar exista; deci i se poate opune orice cesiune făcută anterior urmăririi, orice înstrăinare și nu se poate prevala de dreptul său de ipotecă, drept pe care nu l'a valorificat;

Văzând că, în speță, Smaranda Apostoleanu nu a procedat la urmărirea debitorului scădând în vânzare imobilul ipotecat, ci a urmărit pe cale de poprire arenzile aceluși imobil constituit dotă; și aceste venituri fiind înstrăinate pe baza unui contract cu titlul oneros, după cum orice alt creditor al soției nu le-ar putea urmări, asemenea nici Smaranda Apostoleanu nu le poate popri separat cu creanța sa și i se poate opune contractul cât timp nu-și pune în executare dreptul său de ipotecă, ce implică urmărirea imobilului însuși, în care caz numai se poate discuta valoarea actelor de administrație și de înstrăinare făcute de proprietara imobilului ipotecat, față cu regulile din codul civil relativ la ipotecă și privilegiu și a textelor din procedură dela urmărirea imobiliară;

Pentru aceste motive, redactate de d-l consilier D. Grigorovici, Cartea respinge, etc.

(ss) I Th Burada, D Porfiriu, Em Cernătescu, M V Leonescu, D. Grigorovici.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI BACĂU SECȚIA I

Audiența de la 20 Septembrie 1912

Președenția d-lui M. D PATRON, prim-președinte

Sentința civilă No. 400

Smaranda Apostoleanu cu soția Elena și G. Georgeacopol

Poprire — Poprirea veniturilor dotale cari după art. 1242 c. civil aparțin soțului. — Dacă asemenea venituri se pot popri. — Invalidarea poprirei. — (Art 455 pr. civ.).

Conform principiilor înscrise de legiuitor în materie de poprire, pentru ca un creditor să poată efectua o poprire în contra debitorului, trebuie să existe un raport de obligațiune între creditorul poprit și debitor de o parte și între debitor și terțiu poprit

pe de altă parte.

Prin urmare, o poprire făcută pe veniturile averi dotale cari aparțin soțului conform art. 1242 c. civil, o asemenea poprire nu e făcută în condițiile art. 455 pr. civ. și deci urmează a se invalida, o atare poprire neputându-se face de cât de creditorii bărbatului și numai pentru porțiunea care ar pristosi peste trebuințele casnice.

S'a prezentat creditoarea urmăritoare azistată de d-l avocat Ieon Sachelarie;

Contestatorii azistați de d-l avocat Gh. Berea.

Tribunalul

Asupra prezentei cereri de validare de poprire precum și asupra contestațiunii la acea poprire;

Văzând actele și lucrările din dosar, precum și concluziunile orale și scrise ale părților;

Considerând, că în fapt, se constată următoarele: contestatoarea Elena Gh. Georgeacopol, născută Hanutz, la căsătoria sa cu contestatorul Gh. Georgeacopol, domiciliat în Galați, str. Tăutu No. 15, și-a constituit dotă (actul aflător în dosar, autentific de Trib. Covurlui la No. 64/88 și transaris la același Tribunal la No. 29/89, precum și la Trib. Bacău la No. 426/89) partea sa indiviză din averea succesorală rămasă de la defunctul său tată Themistocle Hanutz, din care succesiune făcea parte pe lângă altă avere mobilă și imobilă și moșia Glodurile din județul Bacău, prin aceeași convenție matrimonială Elena Gh. Georgeacopol constituindu-și dotă toate bunurile viitoare ce va dobândi prin orice mod. În urmă, prin un «act de aranjament de familie și de împărțeață» aflător în copie la dosar și autentificat de Trib. Covurlui la No. 479 din 26 Martie 1901 și transcris de Trib. Bacău la No. 39/901, împărțindu-se de bună voie între moștenitorii defuncților Themistocle Hanutz, tată, C. Hanutz, frate, și Olga Hanutz, soră, averea rămasă de la aceștia s'a convenit ca Elena Georgeacopol și Eutalia Th. Hanutz în calitate de fiice și surori a defuncților, și Mihaela Hanutz în calitate de fiu și frate al celorlalti defuncți, să ia în lotul lor și în a lor exclusivă proprietate moșia Glodurile din județul Bacău, cu obligațiunea pentru aceștia de a plăti mamei lor Maria Th. Hanutz, soția și mama defuncților, o sultă bănească în numerar în sumă de douăzeci mii lei, exigibilă atunci când se va vinde moșia Glodurile, sau în caz de înlesnire chiar și mai înainte, până atunci obligându-se moștenitorii de mai sus de a plăti comostenitoarei Maria Th. Hanutz un procent de 5% pe an, prin același act de partaj împărțindu-se între ceilalți comostenitori restul averi de succesiune rămasă de la sus zisii defuncți în aceiași zi a intervenit între d-na Maria Th. Hanutz și ginerele său Gh. Georgeacopol un așa numit act de desfacere aflător în copie la dosar și prin care lichidându-se socotelele personale dintre cei doi contractanți și fiindu-se seamă și de actul de partaj voluntar de mai sus, Maria Gh. Hanutz s'a declarat debitoare către ginerele său Gh. Georgeacopol cu suma de 6358 lei și 90 bani cu obligațiunea de a plăti în termen de 5 luni de la data actului. În urmă, prin actul de cesiune autentificat de Trib. Bacău la No. 654 din 14 Aprilie 1904 investit cu formula executorie la No. 285/912 și aflător în copie la dosar, d-na Maria Th. Hanutz cesionează către d-ne Smaranda Apostoleanu, văduvă, domiciliată în Focșani, sultă bănească de mai sus în sumă de 20000 lei cu procentele cuvenite, în aceiași zi și comostenitorii Eutalia Th. Hanutz și Mihaela Th. Hanutz vânzând cu actul de vânzare autentificat de Trib. Bacău la No. 653/904 și transcris la No. 535/914, aflător în copie la dosar, aceiași d-ne Smaranda Apostoleanu, cele două ale lor porțiuni din moșia Glodurile stăpânite în diviziune cu sora lor Elena Gh. Georgeacopol, conform actului de partaj voluntar mai sus

menționat. În aceiași zi precum se constată din notificările aflătoare în copie la dosar, cesionara Smaranda Apostoleanu notifică soților Elena și Gh. Georgeacopol, adică debitoarei cedate precum și soțului acesteia, cesiunea sumei de 20.000 lei de mai sus, la care notificare soții Georgeacopol răspund imediat prin o contra-notificare aflătoare în copie la dosar și prin care dășii arată că nu se recunosc datori cu vre-o sumă de bani către cesionară, de oare ce sunt pe care conform actului de partaj o datora debitoarea Elena Gh. Georgeacopol mamei sale, cedenta Maria Th Hanutz, s'a stins prin compensație mai înainte de cesiune, precum aceasta ar rezulta din așa numitul act de desfacere și liquidare din 26 Mai 1901, mai sus menționat. În urmă, precum aceasta ar rezulta din contractul de arendare aflător în copie la dosar, autentificat de Trib. Bacău la No 530/911 și transcris la No 2064/911 stabilindu-se prin decizia Curții de Apel la s. I, No. 9/910, porțiunea anume care se cuvine comonoștenilor Elena Gh. Georgeacopol din moșia Glodurile dobândită de dânsa în indiviziune prin actul de partaj voluntar mai sus indicat, acea porțiune astfel determinată din moșia Glodurile s'a arendat prin actul mai sus notat, lui Haim Weisbuch din Bacău de către Gh. Georgeacopol în calitate de administrator legal și uzufructuar al acelei porțiuni constituită tot prin convenția matrimonială mai sus menționată. După care, cesionara Smaranda Apostoleanu prin petiția sa din 16 August a c. înregistrată No. 24894/912 și aflătoare la dosar, face o cerere de poprire pentru suma de 6666 lei și 66 bani cu procentul de 5% pe an de la 26 Martie 19 2 în mâinele arendașului H. Weisbuch asupra câștigurilor de 26 Octombrie a. c. și următoarele, de câte 525⁰ lei fie-care, datorite, se spune în cererea de poprire, de către arendaș d-nei Elena Gh. Georgeacopol, debitoarea cedată pentru suma de mai sus rezultată din actul de partaj voluntar intervenit între debitoarea cedată și poprită și între Maria Th Hanutz, act investit cu formula executorie la No. 195/912. Pe baza ordonanței de poprire No. 7303/912 se declară poprită prin proces-verbal al corpului de Portărei Trib. Bacău, în mâinele d-lui H. Weisbuch, ori-ce sume de bani ar datora acesteia arendaș al moșiei Glodurile, din câștigurile moșiei cu începere de la 25 Octombrie a. c. până la achitarea integrală a sumei de 6666 lei și 66 bani plus procentele cuvenite, poprire al carei termen de validare s'a fixat pentru ziua de 11 Septembrie a. c. poprire contestată de către Gh. Georgeacopol atât personal ca soț și uzufructuar al averii dotale a soției sale Elena cât și ca procurator al acesteia, contestație sorocită cu se judeca tot pentru termenul de 11 Septembrie a. c. Acestea sunt faptele;

În primul rând observăm că poprirea se face în mâinele arendașului H. Weisbuch asupra câștigurilor moșiei Glodurile datorite de dânsul d-nei Elena Gh. Georgeacopol. Poprirea înființată în această formă urmează a se anula «de plano» invalidându-se. În adevăr conform principiilor înscrise de legiuitor în materie de poprire, pentru ca un creditor să poată efectua o poprire în contra debitorului, trebuie să existe un raport de obligațiune între creditorul poprit și debitor, pe de o parte, și între debitor și terțul poprit, pe de altă parte. Ori, în speță moșia Glodurile arendașului H. Weisbuch fiind dotală urmează conform art. 1242 c. civil că numai bărbatul, în speță Gh. Georgeacopol are dreptul de a arenda și de a-și percepe fructele, lucru ce de altfel reiese și din contractul de arendare intervenit nu între H. Weisbuch și Elena Gh. Georgeacopol, ci între H. Weisbuch și soțul uzufructuar Gh. Georgeacopol. Deci, rezultând că cererea de poprire s'a făcut asupra unei sume pe care terțul poprit nu o datorește și nici nu o poate datora debitoarei poprite Elena Georgeacopol, urmează că o atare cerere nu e făcută în condițiunile art. 455 pr. civilă și deci cătă a se respinge, invalidându-se poprirea și admitându-se contestația făcută de soții Elena și Gh. Georgeacopol;

Dar să discutăm pe cale de ipoteză și celelalte susțineri ale creditoarei popritoare Smaranda Apostoleanu. Și ce susține dânsa?? Susține că fiind cesionara sumei de 6666 lei și 66 bani plus procentele aferente, datorită ca sultă de către Elena Gh. Georgeacopol mamei sale, cedenta Maria Th Hanutz prin actul de partaj voluntar mai sus menționat, ar urma că o atare sumă garantată cu privilegiul prevăzut de art. 1737 No. 3 c. civil, asupra părții din moșia Glodurile, proprietatea dotală a debitoarei cedată Elena Gh. Georgeacopol se poate executa atât asupra fondului cât și asupra venitului acelui imobil dotal. O asemenea teorie este eronată. În primul rând e incontestabil - ceea ce de altfel nici creditoarea popritoare nu poate nega - că partea din moșia Glodurile afectată cu privilegiul de mai sus e un imobil dotal aparținând d-nei Elena Gh. Georgeacopol imobil ale cărui venituri nu pot aparține de cât bărbatului uzufructuar legal Gh. Georgeacopol, venituri destinate la susținerea sarcinilor căsătoriei. De asemenea, credem că e tot atât de necontestat și faptul că poprirea cerută de către cesionară pe baza a două titluri executorii (actul de cesiune și actul de partaj voluntar, ambele investite cu formula executorie) e un act de executare, un act de urmărire, neputând avea loc în speță vre-o discuțiune asupra caracterului poprirei de a fi considerată ca un act de conservare și nu ca un act de executare, de oare-ce în cazul nostru poprirea efectuându-se pe baza unui titlu executor prezintă un caracter principal executoriu și numai în mod secundar un caracter conservatoriu, dat fiind că acela care urmărește în același timp și conservă (D. Negulescu «Teoria poprirei» ed. II pag. 16). Așa fiind și întru cât e vorba despre urmărirea a niște venituri dotale și independent de forma ce ar îmbrăca acele venituri - fie ca arenda, fie sub o altă formă - e cert că o atare urmărire nu se poate efectua de nici un fel de creditor, fie privilegiat, fie ipotecar sau chirografar și deci nici de către cesionara creditoarei privilegiată Smaranda Apostoleanu în speță privilegiul comonoștenitorilor cedente Maria Th. Hanutz trecut prin cesiune (art. 1396 c. civil) către creditoarea popritoare Smaranda Apostoleanu, e născut în timpul căsătoriei debitoarei cedată Elena Gh. Georgeacopol, așa că nu poate fi executat asupra veniturilor imobilului dotal afectat cu acel privilegiu, precum de altfel în atare condițiuni nu poate fi executat nici asupra fondului, de oare-ce acele venituri aparțin bărbatului cu o anume destinație, neputând fi urmărite de către creditorii femeii, precum e creditoarea popritoare Smaranda Apostoleanu, atare venituri putând fi urmărite numai de către creditorii bărbatului și în atare caz numai pentru partea care prinosese asupra treburilor casnice (D. Alexandrescu «Dreptul civil Român», 8 p. 250 și urm.; Aubry et Rau, Droit civil français, V, ed. IV pag. 667 și urm.) Chiar dacă s'ar susține că în speță privilegiul cedentei Maria Th Hanutz s'a născut mai înainte de căsătoria debitoarei cedată Elena Gh. Georgeacopol, chiar într'un asemenea caz creanța privilegiată cedată către creditoarea popritoare Smaranda Apostoleanu nu ar putea fi executată asupra veniturilor imobilului dotal afectat cu acel privilegiu, căci a decide contrariul ar însemna să ne îndepărtăm cu totul de la principiile înscrise de legiuitor în materie de dotă și de a nu ține seamă de contractul matrimonial intervenit între bărbat și femeie și de drepturile conferite bărbatului prin acel contract în adevăr dacă conform art. 1233 c. civil dota este averea ce se aduce bărbatului din partea sau în numele femeii, spre a-l ajuta la susținerea sarcinilor căsătoriei și dacă bărbatul are dreptul de a percepe veniturile spre a putea face față obligațiilor ce și-a luat și care îi incumbă, nu se poate admite ca creditorii fie chiar privilegiat sau ipotecari, să aibă dreptul de a urmări acele venituri ca și când nu ar exista nici un contract matrimonial (Guilouard «Contrat de mariage», IV, ed. III, No. 2077, pag. 381);

Că, deci, în orice ipoteză ne-am pune, veniturile

dotal neputând fi urmărite de către creditorii femeii pentru nici o porțiune, oricât de mică ar fi, atât timp cât ține folosința bărbatului, urmează că, în speță, veniturile dotale cari aparțin soțului uzufructuar legal Gh. Georgeacopol nu se pot urmări de către cesionara creditoare privilegială Smaranda Apostoleanu pentru suma ce dânsa pretinde că i se datorește de către debitorul cedat Elena G. Georgeacopol;

Dar să mergem mai departe și să admitem iarăși sub formă de ipoteză că veniturile dotale cari aparțin soțului Gh. Georgeacopol ar putea fi urmărite de către cesionara Smaranda Apostoleanu până la concurența sumei de 6666 lei și 66 bani, plus procente, sumă ce se pretinde că se datorește de către Elena Georgeacopol, în baza actului de partaj voluntar mai sus menționat. Chiar într'un atare caz, poprirea urmează a se invalida în adevăr, în speță cesionara Smaranda Apostoleanu urmărește venitul dotal al moșiei Glodurile. Cui aparține însă acest venit? Aparține soțului uzufructuar legal Gh. Georgeacopol, în exclusivă proprietate. Așa fiind, e logic ca asupra acestui venit, proprietatea bărbatului și asupra căruia femeia nu are nici un drept, făcându-se urmărirea de către un creditor, bărbatul urmărit să aibă dreptul de a opune aceluși creditor stingerea datoriei prin compensațiune, în cazul în care și bărbatul la rândul său este creditor al acelei persoane pentru vre-o sumă oarecare, compensațiune care are loc de drept în puterea legii (art. 1144 cod. civil), prin faptul că cele două persoane, adică creditorul urmărit și debitorul urmărit, sunt respectiv datoare una către alta, așa că cele două datorii anulându-se una pe alta, se sting până la concurența cotităților lor respective. În speță suma pentru care s'a făcut poprirea a fost cedată creditoarei popriitoare de către Maria Th. Hanutz. Se constată însă, că anterior cesiunii, prin așa numitul act de desfacere dela 26 Martie 1901 intervenit între Maria Th. Hanutz și între ginerele său Gh. Georgeacopol, cea dintâi s'a constituit debitoare către cel de-al doilea cu suma de 6534 lei și 90 bani luându-și debitoarea obligațiunea de a achita acea sumă ginerelei său în termen de cinci luni dela data actului. Or, dacă Smaranda Apostoleanu în calitate de cesionară a Mariei Th. Hanutz vine și urmărește o sumă de bani ce este proprietatea soțului Gh. Georgeacopol ca venit dotal, de sigur că și acesta la rândul său va putea opune în compensațiune cesionarei sumă de bani pe care dânsul are a lua dela cedentă, sumă mai sus indicată, care, împreună cu procentele convenite anihilează pe aceea pentru care s'a făcut poprirea. Întrucât în speță se constată că mai înainte de notificarea cesiunii făcută de cesionară către soțul Georgeacopol, dânsii s'au achitat prin compensațiune față de cedentă, urmează conform art. 13-5 cod. civil, că liberarea lor e valabilă, cu atât mai mult cu cât, tot în speță, cesiunea notificată soțului Georgeacopol nu s'a acceptat de către dânsii, precum aceasta se constată din contranotificarea trimisă de dânsii către cesionară și prin care soții Georgeacopol au răspuns că creanța cedată este stinsă prin compensațiune. Așa fiind, urmează conform art. 1149 cod. civil, că urmărirea soțului Gh. Georgeacopol poate să opună cesionarei compensațiunea anterioară cesiunii și opozabilă cedentei;

La toate acestea se răspunde de partea adversă că în speță nu poate avea loc compensațiunea, sub motiv că ceea ce Gh. Georgeacopol ar avea de luat dela d-na Maria Hanutz nu se poate compensa cu ceea ce soția Elena Gh. Georgeacopol datorește d-nei Maria Th. Hanutz, reprezentată acum prin cesionara Smaranda Apostoleanu. Susținerea cesionarei ar fi exactă numai în cazul în care dânsa ar urmări o avere care să aparțină Elenei Gh. Georgeacopol, întrucât însă se urmă-

rește o avere (venitul dotal) care aparține soțului Gh. Georgeacopol în exclusivă proprietate, urmează dela sine, conform principiilor de drept și echitate ca dânsul să poată opune creditoarei urmăritoare stingerea datoriei prin compensație. Căci, din două lucruri unul și anume: sau cesionara Smaranda Apostoleanu urmărește venitul dotal al moșiei Glodurile, venit care, fiind proprietatea bărbatului, nu poate eși din patrimoniul acestuia, atât timp cât dânsul ca proprietar urmărit poate opune creditoarei urmăritoare stingerea datoriei prin compensațiune, sau cesionara urmărește o avere care să aparțină d-nei Elena Gh. Georgeacopol în care de pe urmă caz de sigur că nu s'ar mai putea opune în compensație ceea ce soțul Gh. Georgeacopol are a lua dela cedenta Maria Th. Hanutz. Or, în speță, fiind necontestat că se urmărește o avere care e proprietatea exclusivă a bărbatului, urmează dela sine ca acesta să nu permită eșirea unei atare averi din patrimoniul său pe câtă vreme dânsul are a lua o aceeași sumă dela persoana pe care creditoarea urmăritoare o reprezintă în calitate de cesionară. A susține contrariul, înseamnă a face o teorie neconformă cu realitatea lucrurilor;

Deci și din acest punct de vedere urmează a se admite contestația și a se invalida poprirea;

Să mergem însă și mai departe și să admitem iarăși sub formă de ipoteză că în speță nu se poate opune compensațiunea și într'un asemenea caz poprirea urmează a se invalida în adevăr, din actul de partaj voluntar mai sus menționat rezultă, în mod clar, că sulta de 23.000 lei pe care Elena Gh. Georgeacopol, împreună cu ceilalți comostenitori s'au obligat a o plăti mamei lor cedenta Maria Th. Hanutz, va fi exigibilă la vânzarea moșiei Glodurile sau în caz de înlesnire chiar și mai înainte. Or, despre vânzarea moșiei Glodurile nu poate fi vorba, de oarece fiind imobil dotal, nu se poate înstrăina. Rămâne deci cea de-a doua alternativă urmând a se vedea dacă d-na Elena Georgeacopol e/te actualmente înlesnită spre a putea plăti partea sa de 6666 lei și 66 bani cu procentele aferente, din suma de 23.000 lei ce reprezintă sulta de mai sus. Doveditu-s'a cu ceva că d-na Elena Georgeacopol are actualmente posibilitatea de a achita acea sumă? Nu s'a dovedit cu nimic neputând fi considerată ca o dovadă alegațiunea făcută de cesionară că o atare sumă s'ar putea plăti din venitul dotal de 10.500 lei al moșiei de oarece acest venit își are menirea sa bine stabilită și anume aceea de a subveni la satisfacerea nevoilor căsătoriei neputându-se sustrage contra voinței soțului dela destinațiunea sa neputându-se de asemenea lua în seamă nici afirmațiunea cesionarei că Gh. Georgeacopol, soțul debitoarei cedate, având venituri și câștiguri importante din ocupațiunea sa de comerciant, ar avea posibilitatea de a plăti cesionarei suma de mai sus de oarece că țigurile și veniturile personale a'e lui Gh. Georgeacopol aparțin lui și numai lui și nu poate fi obligat contra voinței sale de a le întrebuința pentru plata prelinsei datorii ale soției sale. Că deci, nedovindu-se că datoria este exigibilă, urmează că nu poate fi cerută pe cale de urmărire, așa că și din acest punct de vedere urmează a se admite contestația și a se invalida poprirea;

Că deci din toate punctele de vedere rezultând că rău s'a făcut o atare poprire, urmează a se invalida admițându-se contestația făcută de soții Georgeacopol;

Apreciind și asupra cererii de cheltueli de judecată făcută de contestatori, tribunalul fixează suma de 100 lei; Pentru aceste motive redactate de d-l judecător C. St. Bossie, tribunalul admite contestația, invalidează poprirea, etc.

(s) M. D. Patron; C. St. Bossie.

p. grefier, (s) N. Manea

REZUMATELE JURISPRUDENTEI INALTEI NOASTRE CURTI DE CASAȚIE ¹⁾

CASAȚIE S. I

*Recurenta Maria Conescu prin d-l avocat Apostolescu.
Intimatul D-r I. Augustin prin d-l avocat Armand Hiescu.*

Apel. — Termen. — Opoziție. — Respingera ei. — De când curge termenul de apel. — Dispoziție aplicabilă atunci când opoziția e făcută de reclamant sau de intimat. — Art. 318 și 319 pr. civilă.

1. Art. 319 pr. civ., prin excepția de la regula pusă în art. 318, că termenul de apel curge de la comunicare prevede că dacă cererea de opoziție s'a respins ca ne-susținută sau neintemeiată, termenul de apel va curge din ziua când s'a respins opoziția, și anume pe motivul că în acest caz prima hotărâre rămâne neschimbată și deci partea cunoscând-o din momentul ce a atacat-o cu opoziție, ar fi fost inutilă o nouă comunicare pentru a face să curgă termenul de apel, iar această dispozițiune se aplică nu numai când opoziția a fost făcută de intimat ci și când a fost făcută de reclamant, deoarece, în ambele cazuri partea are cunoștința de hotărâre și de motivele ei. (*Cas. s. I decizia No. 148 din 20 Februarie 1913, prin care se respinge recursul făcut contra deciziei Curței de Apel din Craiova s. I No. 43/911*).

*Contestator Soc. «Astra Română». prin d-l avocat N. G. Saita.
Intimat Ministerul Cătelor ș. a., prin d-l avocat L. Minculescu.*

Contestație la Curtea de casație. — Cazurile în care asemenea contestație este admisibilă.

2. După art. 735 al. 2 pr. civ. ori ce act de procedură făcut cu încălcarea legii de procedură civilă, se va declara nul dacă încălcarea formei a pricinuit părții care o invoacă, o vătămare, pe care nu o poate îndrepta de cât anulând actul, iar dispozițiunea acestui text de lege fiind generală se aplică nu numai pentru instanțele de fond, ci și pentru acele de procedură petrecute înaintea Curței de casație, întrucât nu există o altă cale pentru anularea unor asemenea acte, caz în care anularea unor asemenea acte se poate cere tot la Curtea de casație.

Ast-fel, când Curtea de casație a pronunțat în lipsă o deciziune în contra unei societăți ce nu mai există în acel moment și deciziunea a fost comunicată aceleiaș societăți inexistente, în asemenea împrejurări deciziunea este obținută de partea adversă ar încălcarea formelor relative la chemarea părților în instanță, pricinuind ast fel celeilalte părți o vătămare pe care nu o poate îndrepta de cât anulându-se acea decizie. (*Cas. s. I, decizia 153, din 20 Februarie 1913, prin care se admite contestația făcută contra deciziei Inaltei Curți s. I, No. 354/908*).

¹⁾ Deciziile ale căror spețe sunt însemnate cu steluță * prezentând o importanță juridică deosebită, vor fi publicate în extenso în numerile viitoare.

CASAȚIE S. II

*Recurenta Rîfea Steirman prin d-l avocat I. N. Comărnescu.
Intimatul Al. N. Tomovici prin d-l avocat Anton Georgescu.*

Legea proprietarilor. — Ordonanță de evacuare. — Contestație la executare. — Recurs în casație. — Termen. — Art. 402 pr. civ. și art. 13 l. proprietarilor.

1. Termenul de recurs în materie de contestație la executarea unei ordonanțe de evacuare, dată pe baza legii proprietarilor, este acel prevăzut de art. 42 din proced. civilă, adică de o lună dela pronunțarea hotărârei (*Cas. s. II, decizia civilă No. 8 din 14 Ianuarie 1913, prin care s'a respins recursul făcut contra sentinței trib. Neamț, No. 154/911*).

*Recurenta Melania Caravescu prin d-l avocat M. Negrișeanu.
Ministerul Public prin d-l Procuror M. Vidrașcu.*

Delapidare. — Diriginte al unui oficiu postal. — Însărcinarea ce i s'a dat contra regulamentul. — Existența delictului. — Art. 140 c. pen.

2. Delictul de sustragere de bani publici există ori de câte ori banii privați sau publici se încredințează funcționarului în puterea însărcinării sale, independent de validitatea însărcinării date. Apoi, legea comptabilității publice face răspunșabil, în caz de delapidare, pe orice însărcinat cu mănuirea banilor publici.

Întrucât dar instanța de fond constată că inculpată a fost însărcinată cu conducerea unui oficiu postal și că în această calitate dânsa a sustras o sumă de bani din încasările făcute pentru direcția poștelor, acest fapt constituie delictul prevăzut de art. 140 c. penal, chiar dacă gradul inculpatei de elevă gr. I nu-i da dreptul după regulamentul acestei administrațiuni de a funcționa ca dirigintă a oficiului. (*Cas. II, decizia penală No. 85 din 16 Ianuarie 1913, prin care s'a respins recursul făcut contra deciziei C. Ap l Buceurești s. III, No. 305/912*).

*Recurentul Leib Naftălișohn, lipsă.
Ministerul Public prin d-l Procuror M. Vidrașcu.*

Pedeapsă. — Executarea lor. — Inchisoare. — În ce cazuri ea se socotește de la data hotărârii condamnatoare. — Art. 32 c. penal.

3. După art. 32 c. penal, numai în două cazuri pedeapsa celui aflat în prevenție curge dela data hotărârii condamnatoare, și anume: atunci când prevenitul n'a făcut apel sau recurs și atunci când, deși a făcut apel sau recurs, dar i s'a redus pedeapsa.

Prin urmare, dacă s'a respins apelul prevenitului, pedeapsa trebuie să i se calculeze dela data hotărârii de respingere a apelului. (*Cas. s. II, decizia penală No. 115 din 21 Ianuarie 1913, prin care s'a respins recursul făcut contra deciziei Curții de apel Iași s. II No. 583/912*).

Recurentul avocatul Statului din jud. Argeș, lipsă.
Ministerul Public prin d-l Procuror M. Vidrașcu.

Delict silvic. — Flagrant delict. — Proces-verbal. — Semnarea lui de 2 martori. — Art. 78 c. silvic.

4. După art. 78 din codul silvic, în caz de flagrant delict, agenții sunt datori să constate faptul cel mult în 24 ore dela comiterea delictului, și în caz de imposibilitate materială, cel mai târziu în trei zile dela săvârșirea faptului.

În ambele aceste cazuri, procesul-verbal trebuie a fi semnat de 2 martori, întrucât textul legii nu face nicio deosebire. (Cas. s. II, decizia penală No. 129 din 22 Ianuarie 1913, prin care s'a respins recursul făcut contra sentinței No. 36-12/912 a Trib. Argeș).

Recurentul Florea Marin Tudorache, prin d-l avocat G. Neugulescu.

Ministerul Public prin d-l Procuror M. Vidrașcu.

Monedă falsificată. — Punere în circulație. — Elementele delictului. — În ce moment se consideră delictul ca fiind consumat. — Art. 113 c. penal.

5. Delictul de punere în circulație a unor monede falsificate este consumat din moment ce se constată că încușul a propus și dat unui comerciant un număr de asemenea monede, spre a le strecura la clienți, și împărți câștigul, neputând fi vorba de o simplă tentativă de punere în circulație, prin faptul că acel comerciant după ce a primit popunerea și i s'a adus monetele false, a denunțat cazul autorităților. (Cas. s. II, decizia penală No. 140 din 23 Ianuarie 1913, prin care s'a respins recursul făcut contra deciziei Curții de Apel Buc. s. I, No. 317/912).

CASAȚIE S. III

Recurentul Ministerul de fin. prin d-l avocat Traian Ionescu.
Intimatul Mner Marcu, lipsă.

Timbru. — Registre comerciale. — Prezentarea lor la cererea agentului fiscal. — Registrul cu foile albe. — Contravenție. — Art. 85 l. timbr.

1. Prin registre comerciale, legiuitorul a înțeles registrele ce un comerciant este dator a ține în regulă, potrivit codului de comerț și în condițiuni ea ele să corespundă cu importanța afacerilor sale comerciale.

Prin urmare, dacă comerciantul posedă registre cu foile albe, în care nu e trecută nici o operațiune relativă la comerțul său, dânsul nu poate fi considerat că posedă în mod efectiv registre comerciale și se găsește în cazul de contravențiune prevăzută de art. 85 din l. timbrului. (Cas. s. III, decizia No. 30 din 21 Ianuarie 1913, prin care s'a casat sentința Trib. Ialomița No. 309/912).

NOTA. — Jurisprudență constantă a casației.

A se vedea și decizia Cas. s. III, No. 374 din

27 Septembrie 1912, al cărei sumar s'a publicat în *Curierul Judiciar* No. 81 din 1912 pag. 960 coloana I-a și alte decizii menționate în nota ce o însoțește.

R. B.

Recurentul Copel Herșcovici prin d-l avocat S. D. Postelnicu.
Intimatul Ministerul de fin. prin d-l avocat Al. Zeceanu.

Licențe. — Vânzare de băuturi spirtoase fără brevet. — Contravenție. — Lipsa intenției de fraudă. — Existența contravențiunii. — Art. 38 l. băut. spirtoase.

2. După art. 38 din legea băuturilor spirtoase, aplicabil în materie de contravențiuni la legea licențelor, nu se cere pentru existența unei asemenea contravențiuni intenția de fraudă, fiind destul a se stabili că s'a făcut vânzare de băuturi spirtoase de o persoană care nu posedă brevetul cerut de art. 1 și 20 din legea licențelor. (Cas. s. III, decizia No. 47 din 25 Ianuarie 1913, prin care s'a respins recursul făcut contra sentinței Trib. Neamțu No. 257/912).

Recurentul C. S. Axente prin d-l avocat D. N. Comșa.

Intimatul Ministerul Domeniilor prin d-l avocat I. Boambă.

* Contencios administrativ. — Inspector domestical cu o vechime mai mare de 3 ani. — Înlocuirea lui, fără să existe un raport motivat al Ministrului. — Admiterea recursului. Art. 54 l. organiz. Minist. Domeniilor și art. 5 al. f și 63 al. 9 l. Curții de casație.

3. După art. 54 din legea de organizare a ministerului Agriculturii și Domeniilor, nici un funcționar numit prin decret regal și cu o vechime mai mare de trei ani nu poate fi pus în disponibilitate sau destituit, de cât în baza unui raport motivat al Ministrului, fiind ascultat și funcționarul învinuit.

Prin urmare, dacă se constată că un inspector domestical clasa II-a, care a ocupat aproape cinci ani această funcțiune, a fost înlocuit din acest post, fără un raport motivat al Ministrului, în urma unei cercetări prealabile făcută de un delegat al său și în care funcționarul să fi fost ascultat, actul înlocuirii este ilegal și Ministerul urmează să fie invitat să desființeze acel act. (Cas. s. III, decizia 161 din 12 Martie 1913, prin care s'a admis recursul făcut contra Decretului Regal No. 37/913 și în consecință declară că actul înlocuirii recurentului este ilegal și învitat pe Minist. Domeniilor să satisfacă cererea recurentului și să desființeze ucel act).

Ecouri dela examenele de drept

XIII

— Ce înseamnă *bona fides non patitur ut bis idem exigatur*?

— Înseamnă, că acele drepturi, care sunt cu *bona fides* nu se stâng!